

fremt den Forudsætning, hvorfra der her er gaaet ud, var rigtig; men dette kan jeg paa ingen Maade erkjende. Jeg maa nemlig tillade mig at gjøre det ærede Thing opmærksom paa, hvorledes Ordene lyde i Lovudkastets § 8. Der staaer der: „Naar Personer af forskjellige anerkjendte Troessamfund onske kirkelig Bielse, skal en saadan fremtidig kunne forettes saavel af Brudgommens som af Brudens Præst o. s. v.“ De ærede Medlemmer ere gaaede ud fra den Forudsætning, at det her i Lovforslaget er gjort til en ubetinget Forpligtelse for Præsten at forrette Bielsen, naar det fordres af ham; men jeg holder mig overbevist om, at en saadan Fortolkning aldrig vil finde Medhold hos de danske Domstole, da der efter Ordene ligefremme Betydning kun ligger en Tilladelse for Præsten til at forrette Bielsen i saadanne Tilfælde, men ingenkunde et Bud eller en Forpligtelse til at gjøre Saadant. Det er mig ikke ubekjendt, at den høitagtede Cultusminister i Folkethinget har troet, at der kunde tillægges de omtalte Ord en anden Betydning, idet han nemlig har antaget, at der skulde kunne gives dem den Fortolkning, at vedkommende Præst, naar han ellers ifølge sin Kirkes Regler eller sin Kirkes Ordonants ikke var forhindret deraf, da skulde være forpligtet til at forrette en saadan Bielse, naar den blev fordret af ham. Jeg kunde for mit Vedkommende aldeles ikke have Noget imod, at en saadan Fortolkning blev gjort gjældende, og jeg havde endogsaa paa et tidligere Stadium af Sagen, tænkt paa at stille et Ændringsforslag i denne Retning; men jeg har anseet det for unødvendigt, og skjøndt jeg, som sagt, i Realiteten aldeles ikke har Noget imod, at Paragraphen gives en saadan Fortolkning, saa troer jeg dog ikke, at den ligger i dens Ord, og altsaa, at den Evang, som de ærede Medlemmer have troet, at der blev paalagt Præsten ved denne Paragraph, aldeles ikke er tilstede.

Der yttres dernæst i Betænkningen, at „Lovudkastet vilde i det Hele medføre en Indblanding i de paagjældende Troessamfunds indre Forhold, der hidtil har været ukjendt“, og Betænkningen anfører Exempler paa saadanne Tilfælde, idet der navnlig gjøres opmærksom paa, at der er visse indenfor de anerkjendte

Troessamfund bestaaende Regler, som Staten hidtil har respecteret, naar der var Spørgsmaal om Tilladelse til at indgaae Ægteskab. Jeg skal tillade mig at bemærke, at der i det foreliggende Lovforslag aldeles ikke er Tale om saadanne Bestemmelser; det indlader sig slet ikke paa at omtale dem, og man kan paa ingen Maade af Lovforslaget consequent udlede den Slutning, som de ærede Medlemmer udlede i den Betænkning, de have afgivet, nemlig, at „alt Sligt kunde ikke ventes paaagtet, naar nærværende Udkast blev til Lov“. Dertimod gaaer Lovforslaget aldeles bestemt ud fra den Forudsætning, at de Forhindringer, som den hidtil gjældende og bestaaende Lovgivning har opstillet imod Ægteskabs Indgaaelse, fremdeles skulle vedblive at staae ved Magt, og at ogsaa et civilt og borgerligt Ægteskab kun skal kunne finde Sted, forsaavidt det godtgjøres, at saadan Hindring ikke er tilstede. „En stor Deel af de anførte Indvendinger“, hedder det dernæst i Betænkningen, „kunde vel bortfalde, naar Lovudkastets § 8 blev forandret derved, at det skulde beroe paa de vedkommende Præster selv, om de ved de omhandlede Leiligheder vilde forrette Bielsen.“ Jeg har tilladt mig at anføre de Grunde, hvorfra det efter min Overbeviisning er aldeles afgjort, at der ikke paalægges Præsterne nogen Evang i den her omhandlede Retning, og altsaa det Tilfælde virkelig er tilstede, som her forudsættes. „Men,“ føies der til „det er ikke at formode, at Folkethinget vil indrømme den geistlige Embedsmand en saadan Frihed“. Jeg troer, det følger af sig selv, at, eftersom Folkethinget har vedtaget Lovforslaget i den Form, hvori det her foreligger, maa det jo ogsaa ligefrem kunne siges, at det virkelig indrømmer den geistlige Embedsmand den Frihed, som her er Tale om. Naar det dernæst i det Følgende fremhæves som en Betænknelighed, at det muligt kunde være overladt til eller beroende paa den enkelte Geistliges subjective Tvivl, hvortid han vilde forrette Bielsen eller ikke, saa formoder jeg, her ved sigtes til et Forslag af et æret Medlem af Comiteen (Kierkegaard), der særskilt har udtalt sig, og som altsaa i Grunden ikke vedrører Forslaget, som det foreligger, og som jeg for mit Vedkommende heller ikke tiltræder. J